

MIJN VERHAAL

Roy en Alicia spelen op het veldje naast het huis van Roy, terwijl ze nadenken over wat er aan het eind van de gang kon zijn.

'Misschien is het een piratenschat met goud en juwelen!' zei Roy.

'Lijkt me sterk. Nee, wat er ligt moet iets realistisch zijn. En iets waardevols, anders zou er nooit zo'n bord op staan,' zei Alicia.

Roy zuchtte en keek op zijn horloge. 'Het is al bijna avond, laten we teruggaan en na het avondeten naar de kelder.'

Alicia knikte en samen liepen ze naar het huis van Roy.

Na het avondeten liepen Alicia en Roy naar de kelder, zenuwachtig voor wat ze zouden vinden. 'Oké, ik ben klaar. Jij?' vroeg Alicia, terwijl ze het drumstel en de wieg aan de kant schoof.

'Helemaal klaar.' Maar net toen ze de deur wouden open doen, zei Roy: 'Ho! Wacht! Ik mis mijn mondkapje!'

Alicia zuchtte. Even later kwam Roy terug. 'Heb je nu alles? Ben je niks vergeten? Ook de zaklamp niet?'

'Ja, ik heb alles.' De twee vrienden opende de deur op een kier. De deur maakte een hoog, krakend geluid. Alicia en Roy haalde diep adem en schoven de deur helemaal open. Ze liepen naar binnen. Elke stap die ze zette kraakte. Ze liepen een paar minuten toen Roy lomp bleef staan. 'Er is hier helemaal niks. Dit is een verspilling van mijn tijd. Ik weet dat ik dit had gevonden maar,' 'Shh! Ik zie iets. Geef me eens de zaklamp.' Roy gaf Alicia de zaklamp. Ze zette hem aan en scheen het toen op een hoek. In de hoek lagen lijken, oude schedels en botten. En niet alleen van mensen.

'WOW! Dino-botten! Geweldig! We zijn net archeologen!' riep Roy enthousiast.

Alicia keek nog even rond, totdat ze in een glazen koepel een ketting zag liggen. 'Roy! Psst! Kom eens hier!' zei ze, terwijl ze de ketting uit de koepel haalde.

'Wat staat erop?' vroeg Roy.

'Wat bedoel je wat staat erop?'

Roy wees naar een slot op de ketting. Je moest een jaartal invoeren om het slot te openen.

'Vast een tijdrijs! Vul 'ns in 1600-1700, tijd van regenten en vorsten. Dan kan ik een vorst worden en kunnen we Rembrandt ontmoeten!' Alicia rolde met haar ogen en schreef een dag op tussen 1600-1700. Op de ketting stond ook een slot waar je tijd in moest voeren. Alicia voerde 24 uur in, om te kijken wat er zou gebeuren. Aan de achterkant van de ketting ging er een slot open, waar een rode knop in zat. En voordat Alicia iets kon zeggen klikte Roy erop. Alles werd zwart en hun voeten kwamen van de grond. Totdat...

Alicia en Roy ploften neer achter iemand. Iemand met lang, bruin haar die een witte baret droeg. Voor hem stonden veel mannen en een meisje geposeerd. Alicia en Roy herkenden hun van de Nachtwacht. De voorste meneer die poseerde stopte. 'Wie zijn zij?' vroeg hij. De twee kinderen schrokken. De man die schilderde keek om, en tot hun verbazing zagen ze Rembrandt van Rijn!

'Wie zijn jullie?' vroeg hij kalm.

'W-we z-zijn f-fan v-van u...!' legde Alicia uit. Roy keek om zich heen en knipoogde naar het meisje achterin het schilderij. Zij bleef echter poseren.

'Ach, twee kinderen die mij zien als idool. Blijf maar achterin de kamer en observeer de meester schilderen,' zei hij. De kinderen keken toe terwijl Rembrandt schilderde en schilderde.

'Hoelang blijven we hier?' fluisterde Roy.

'Ik weet het niet. Ik denk 24 uur.'

'Nou, laten we er dan maar wat van maken. Meester van Rijn?'

Alicia stikte bijna toen Roy dat zei. Rembrandt keek kalm om, en glimlachte. 'Hebben jullie iets nodig?'

'Nee meester, we zullen de kamer verlaten,' zei Alicia nerveus.

'Affreus! Dat vind ik niet oké! Kom eens naar voren, ik wil jullie bekijken.'

De twee kinderen stapte zenuwachtig naar voren en keken hem aan.

'Prachtig. Ik heb een voorstel. Ik laat jullie de stad zien in de ogen van een meester-

schilder, en dan mag ik een portret van jullie maken. We zullen natuurlijk wel een paar kleren voor jullie moeten regelen.' Rembrandt keek hun hoopvol aan. 'Ik denk niet dat,' begon Alicia, maar werd verstoort door Roy.

'Deal Rembrandt. Uh ik bedoel meester van Rijn.'

'Mooi.' Rembrandt zei dat de mensen die poseerde de volgende dag moesten terugkomen, en toen bracht hij de twee kinderen naar de achterkant van zijn huis. Hij zat op de grond en opende een metalen luik dat tussen het gras verstopt zat. Rembrandt, Roy en Alicia liepen een trap naar beneden en kwamen toen uit in een kamer met simpele tekeningen. Simpel, maar toch legendarisch.

'Meester van Rijn, mogen we... Mogen we... Misschien iets meenemen...?' vroeg Alicia voorzichtig.

'Maar natuurlijk! Kies maar een schilderij uit en poseer dan in een manier die je zelf fijn vind. Wel dicht bij elkaar natuurlijk!'

Alicia en Roy keken rond de kamer, opzoek naar een bekend schilderij, maar geen van de schilderijen waren uit. Niemand in 2020 had ooit een van deze schilderijen gezien.

'Deze!' zei Alicia terwijl ze een schilderij pakte van een meisje met een zwarte baret en lang, krullend bruin haar. Ze droeg ook een lichtblauwe, fluwelen jurk. Rembrandt legde het schilderij apart terwijl Alicia en Roy poseerde. Toen ging Rembrandt zitten en begon hun te schilderen. Uren lang. En voordat ze het wisten was de 24 uur voorbij en verdwenen ze. 'Oh, mijn god!!!!' gilte Alicia.

'Dat was zo geweldig! En hoe hij gewoon voor ons stopte met de Nachtwacht schilderen!'

'Ja! Kom ik wil opnieuw!!' riep Roy en zei dat hij naar de dinotijd wou. Alicia rolde met haar ogen maar vond het ook goed. Ze zette de tijd voor 12 uur en al snel waren ze in een prachtige jungle, met allerlei soorten planten en bloemen die ze nooit hadden gezien. 'Vet cool!' zei Roy meteen. Hij keek naar Alicia.

'Oké, de dinotijd is misschien iets beter dan ik had verwacht.' Ze rolde met haar ogen.

'Hoe lang blijven we hier?'

'Waarschijnlijk 12 uur, dat heb ik ingevuld.'

'Oké, oppassen dat we niet worden opgegeten in die tijd.'

'Ja ja. Kom, dan nemen we iets mee vanuit deze tijd,' zei Alicia. Ze keek om zich heen en pakte een steen.

'Ja, niemand gaat geloven dat die steen uit de dinotijd komt.'

'We hebben destijds wetenschappers en onderzoekers die er makkelijk achter kunnen komen dat die steen uit de dinotijd komt.' Alicia rolde haar ogen.

Opeens kwam een reusachtige dino aanlopen. Alicia bestudeerde het dier terwijl Roy rende voor zijn leven. 'Rustig maar, het is een planteneter.'

'Een wat?'

'Een dinosaurius die geen vlees eet.' Alicia pakte een paar stenen en wat bladeren, maar toen kwam de dino opeens op haar afrennen. Alicia liet alles vallen en rende weg. Wat bleek? Alicia had de favoriete bladeren van de dino vast.

'Had ik mijn telefoon maar meegenomen dan kon ik alles filmen, en dan kan ik opscheppen in mijn klas,' zei Roy.

'Ja, ja Roy, dat zou heel leuk zijn geweest. Maar kijk eens om je heen! We zijn in de geschiedenis. Nee, in de prehistorie! Dat heeft niemand in je klas gedaan,' zei Alicia. Na een tijdje werden ze zoals verwacht teruggestuurd. Roy rende meteen de kelder uit maar Alicia hield hem tegen. 'Niemand mag dit weten,' zei Alicia.

'Hoezo?' 'Dan gaan ze terug in de tijd om dieren te onderzoeken natuurlijk! Dan verandert de hele geschiedenis.' Roy rolde met zijn ogen. Hij dacht na, maar wist dat Alicia gelijk had. Ze sloten een pact aan dat ze dit nimmer nooit aan iemand zouden vertellen. En zo gingen ze terug naar Roy's ouders.

